

Bilag til F. t. L. om Spare- og Laanekasser.

gifterne ved Sparekassetilsynet, hvilken Lov derfor foreslaas ophævet.

I Overensstemmelse med den Tanke, der ligger til Grund for denne Lov, har Kommissionen ligeledes foreslaaet, at Udgifterne ved det i § 4 omhandlede Sparekasse- og Bankraad dækkes af Sparekasserne og Bankerne i Forening.

Et Mindretal i Kommissionen, bestaaende af *Jensen Kleis, Schiødt, Bjerre, Ravn og Lemvig*, ønsker at udtale, at det ikke er uden store Betæneligheder, man er gaaet med til forskellige ret indgribende Bestemmelser i Sparekasselovforslaget overfor disse Kassers Bestyrelser, Virkemaader og Virksomhedsomraade. Mindretallet nægter ikke, at der ogsaa indenfor Sparekasserne i de senere Aar er foregaaet Ting, som berettiger til nye Lovbestemmelser, men det forekommer os, at man overfor disse Pengeinstituter er gaaet videre, end ønskeligt kunde være. Man erkender Betydningen af, at der for de i Sparekasser anbragte Penge bydes den bedst mulige Sikkerhed, men det er Mindretallets Opfattelse, at Befolkningen ikke er mindre interesseret i, at de Institutioner, som i saa høj Grad medvirke ved Pengeomsætningen, udføre det paa billigste Vilkaar, og da sikkert ingen vil nægte, at den Institution, der arbejder med mindst Avance paa dette Omraade, er Sparekasserne, har man megen Betænelighed ved gennem for indgribende Lovbestemmelser at stille disse ugunstigere i Konkurrencen. Sparekasserne ere opstaaede uden Statsmagtens Tilskyndelse ved *privat Initiativ*; derfor burde der gøres saa lidt *Indgrib* som muligt i *Selvstyret*, hvorved Sparekasserne havde udviklet sig til den nuværende Størrelse. Derfor vil Forandring i de gamle veldrevne Sparekassers Vedtægter med Hensyn til Bestyrelsesvalg og Forretningsgang let virke skadeligt.

Det er Mindretallets Opfattelse, at Bankerne ikke som foreslaaet burde stilles lige med Sparekasserne med Hensyn til Stempelbegunstigelse, men naar Mindretallet ikke har fastholdt et hertil sigtende Ændringsforslag, har det sin Grund i, at man tillægger et af et Flertal i Kommissionen tiltraadt Forslag om Oprettelsen af et Bank- og Sparekasseraad til Fastsættelse af Maksimal-Indlaansrenten en overordentlig stor Betydning i Retning af at kunne gribe ind overfor usunde og una-

turlige Konkurrenceudslag. Hvis denne Tanke gennem et Organ i det væsentlige som foreslaaet, hvorved der kan gribes regulerende ind overfor fremkommende Tilbøjeligheder hos visse Pengeinstituter til gennem en unaturlig høj Indlaansrente at forskaaffe sig Virkemidler, mod Forventning ikke skulde møde Tilslutning hos Lovgivningsmagten, maa Mindretallet meget fraraade at give Bankerne den foreslaaede Stempelbegunstigelse.

Et andet Mindretal (*Tolderlund*) deler den af fornævnte Mindretal udtalte store Betænelighed ved de indgribende og efter min Meening i enkelte Tilfælde for vidtgaaende Bestemmelser i Sparekasselovforslaget; derimod kan jeg ikke tiltræde Mindretallets Udtalelse, der gaar ud paa at fraraade, at Banker ligestilles Sparekasser med Hensyn til Stempelbegunstigelse, medmindre der oprettes et Sparekasse- og Bankraad til Fastsættelse af en Maksimal-Indlaansrente, eftersom Banker ved det i Kommissionen udarbejdede Forslag, der formentlig ogsaa i adskillige Tilfælde indeholder for vidtgaaende Bestemmelser, nu, i Modsætning til, hvad der hidtil har været Tilfældet, sættes under Statens Tilsyn, ligesom Sparekasser; de bør derfor nyde samme Stempelbegunstigelse som disse, uanset den af ovennævnte Mindretal stillede Betingelse.

Et Mindretal (*Bramsen, Hey, Lüttichau, Nørgaard, Rørdam, Tolderlund, Alb. Westergaard*) kan ikke dele de Betragtninger, der i Betænkningen af et Flertal indenfor Kommissionen fremsættes som Støtte for Tanken om Oprettelse af et Sparekasse- og Bankraad, hvis fornemste Opgave det skal være at fastsætte en for Sparekasser og Banker bindende Maksimal-Indlaansrente, modificeret for de forskellige Landsdele, og som Følge heraf kan man heller ikke slutte sig til selve Forslaget om Oprettelsen af et saadant Raad og heraf flydende andre Bestemmelser.

Spørgsmaalet om Fastsættelse af en Maksimal-Indlaansrente for Sparekasserne er, som bekendt, paa ingen Maade nyt. Ofte har det været fremme til Drøftelse, men trods redelig Vilje er det ingen Sinde eller intetsteds lykkedes at finde en tilfredsstillende Løsning.